

NA MIŠIĆE

Tako su mladi u regenerisanom pozorištu za pozorišne poslove (PPP) spremili tri premijere, a kako izgleda tako će im biti i sa sledećima

Kada su pre nekoliko godina Ljuba Tadić i Rade Šerbedžija osnovali i registrovali Preduzeće za pozorišne poslove (PPP), imali su velike ambicije. Želja im je bila da prave predstave, okupljaju mlade pozorišnike, podučavaju ih različitim veštinama, takoreći da stvore savremeni teatarski centar vrata otvorenih za nove ideje. U čitavoj priči bio je važan i angažovan stav prema stvarnosti. Bila je to prva ratna godina. Za prvom došla je druga, a PPP je uspeo da izvede samo jednu predstavu — Brehtovu *Majku Hrabrost* u Domu omladine. Potom je utonuo u zimski san.

Kako u Beogradu ima sve manje mesta gde bi mladi reditelji i glumci (što diplomci, što studenti Fakulteta dramskih umetnosti) mogli da rade baš ono što ih zanima, a kod nas ne postoji profesionalna produkcija tzv. univezitetskog pozorišta, rediteljka Irena Ristić i glumac Filip Gajić prihvatili su se reanimacije PPP-a. Ljuba Tadić dao im je maksimalnu podršku i pomoć, dobili su obećanje da će troškove snositi Ministarstvo za kulturu Republike Srbije. Najavljen je PPP fest koji je trebalo da od 20. jula do 5. avgusta predstavi radove sasvim mladih ljudi različitih vokacija (rokenrol, izložbe i performansi, četiri pozorišne predstave). Tema PPP festa bio je upravo angažovan stav prema stvarnosti. Ministarstvo je zakazalo — do početka festivala uplaćeno je 10% od obećane sume. Od lepih ideja ostale su tri pozorišne predstave, izvedene zahvaljujući naporu i volji učesnika, uprkos komarcima, besparici i bezvoljnosti. Što reče Irena Ristić — na mišiće.

Prva premijera izvedena je u bivšem bioskopu „Reks“ u Jevrejskoj ulici. Dramatizaciju romana Srđana Valjarevića *Ljudi za stolom* sačinili su Irena Ristić (ujedno i reditelj) i Filip Gajić (jedan od tumača uloga). Poduhvat je ostvaren pod okriljem Radija B 92, a ideja je bila da se o mladoj generaciji koja živi u emigraciji (Holandiji) pozorišnim sredstvima ispriča priča o rezigniranoj monotoniji, prepuštanju, samosažaljenju, bezvoljnosti.

Izlaza nema, kažu „ljudi za stolom“. Kažu to, doduše, nevešto, ali tačno onako kako se zbiva — neki se prepuštaju „dopu“, neki imaginarnom svetu, pokoji se batrga, dok svet oko njih „pika fucbal“.

D ruga premijera, *Balkan nije mrtav* Dejana Dukovskog, zamalo da ispusti dušu, i to neposredno pred premijeru, jer se baš tad ispostavilo da iz Ministarstva neće stići obećani novac. Ipak, dvanaestoro glumaca i reditelj Jug Radivojević uradili su posao, u dorčolskoj marini, u čuveno vreme najezde komaraca, jer dezinsekcionijskih sredstava nije bilo (sem na granici sa Mađarskom). Uprkos nemanima žednih krvi, premijera i dve reprize dobro su prošle. Dukovski kroz emocijama nabijene situacija, a Radivojević kroz silovite dramske sukobe — što na vodi (živototvorno), što u prašini (iz koje svi stižemo i u koju se vraćamo) — pričaju o balkanskim strastima, krvi uzavreloj u smeši Istoka i Zapada, vatrama koje obasjavaju gomilu leševa (uvek obnavljanu jer Istorija ne dozvoljava da istrule).

Treća premijera varijacija je na antičke teme. Komad *Filip Oktet i čarobna truba* režirao je u bioskopu „Reks“ mladi Darijan Mihajlović. Tekst iz 1989. godine, dramaturga sa zagrebačke Akademije Pavla Marinkovića, svojevrsna je anticipacija zbivanja u ex Jugoslaviji.

Sve zajedno uzevši, para je ponestalo, kritika (starci) čute, a komarci imaju prolaz. Međutim, mada ekipa oko PPP-a se ne da. Četvrta premijera biće u Vukovoj zadužbini 25. septembra — *Zagonetka Hrabrost* Dušana Jovanovića, u režiji Žanka Tomića. U oktobu Jug Radivojević počinje da radi Sartrove *Prljave ruke*. Ko će igrati Oderera, još se ne zna. Takođe, prema nezvaničnim informacijama, za decembar se priprema novi tekst Ronalda Harvuda. Režirala bi Lenka Udovički, a Rade Šerbedžija i Ljuba Tadić tumačili bi glavne uloge. ■

J. M.

LUDUS
5. SEPTEMBAR 1995.